

תלמודו בידו

דף מ עמוד א

א] היו פירותיו בעיר אחרת מחוץ לתחומו בבין השמשות, מהו תחומם ?

ב] הזמין אורחים מעיר אחרת שיבואו אצלו על ידי עירוב, האם מותר להם להוליך מנות לביתם ?

ג] הכניס את שורו לחצר חברו ברשות, האם בעל החצר חייב בשמירתו ?

ד] הפקיד פירות לשמירה אצל חברו, מהו תחומם ומדוע ?

א] כתחום הבעלים. ואם יש ממקומו עד לאותה העיר יותר מאלפיים אמה, ולא הניח עירוב תחומין, אסור למי שעירב להביא מפירותיו.

ב] אסור. שתחום המנות כרגלי בעל הבית, כיון שבכניסת יום טוב המנות היו שלו. הקנה לאורחים את מנותיהם בערב יום טוב במשיכה על ידי אחר, ואמר לו זכה במנות הללו לפלוני, תחומם כרגלי האורחים, שזכין לאדם שלא בפניו.

ג] חכמים: בעל החצר חייב, שברשות שנתן התחייב גם לשומר. רבי: בעל החצר אינו חייב בשמירת השור, עד שיקבל זאת עליו בפירוש. - רב פסק כחכמים. שמואל פסק כרבי.

ד] הדין: לרב, כרגלי השומר ואם קיבל עליו חיוב שמירה. לשמואל, כרגלי המפקיד. **הטעם:** 1. רב סובר כחכמים שהמכניס שור לחצר חברו ברשות, השור ברשות השומר לענין שמירה, והוא הדין שהפירות ברשות השומר לענין תחומין. שמואל פסק כרבי שאין השומר חייב בשמירה, ואף לענין תחומין אינם ברשות השומר. אלא דינם כתחום הבעלים.

2. לרב, אף רבי מודה שהתחום כרגלי השומר, כיון שקיבל שמירת הפירות. לשמואל, אף לחכמים התחום כרגלי המפקיד.

כיון שהבעלים רוצה שפירותיו יהיו בתחומו, כדי שיוכל לקחתם עמו.